

Szeretettel köszöntelek Benneteket ezen a reggelen az apostol szavaival:

„Kegyelem nekünk és békeesség Istentől a mi Atyánktól, és az Ő egyszülött Fiától, a mi Urunk Jézus Krisztustól a Szentlélek közösségében. Ámen”

Kezdő ének: 489. dicséret összes verse

- 1. Örök élet reggele, Fény a véghetetlen fényből, :/: Egy sugárt küldj ránk te le, Kik új napra ébredénk föl; Fényed lelkünk éjjelét Űzze szét.*
- 2. Jóságodnak harmata Gyarló életünkre hulljon, :/: Szívünk, mely kiszárada, Vigaszodtól felviduljon, S híveid közt légy jelen Szüntelen.*
- 3. Bűn ruháját vessük el A szövetség vére által, :/: Vétkeink fedezzük el Tőled nyert fehér ruhánkkal, Hogy hitünk legyőzze majd Mind a bajt.*
- 4. S majd vezess az égbe föl, Irgalomnak napvilága, :/: Könnyek gyászos völgyiből Üdvösségnek szép honába, Hol az üdv és béke majd Egyre tart.*

Előima: Szerető mennyei Atyánk!

Dicsérünk és magasztalunk Téged mindennapi csodáidért és örökké tartó szeretetedért, amely által kegyelmet adtál, nekünk bűnösöknek. Olyan jó, hogy ezen reggelünk is Veled kezdhethetjük, noha testben nem is de lélekben együtt dicsérhetünk Téged szóban és a dicséret szavai által. Urunk köszönjük, hogy megadod ezt a békét és nyugalmat minden napon, hogy velünk vagy nem hagysz el bennünket, gondod van ránk is, és mindennapi gondjainkra, melyekről sokszor érezzük, hogy maguk alá gyűrnek.

Eléd hozzuk bűneinket, melyet szóban, tettben vagy gondolatban követtünk el szeretteink és embertársaink ellen. Bocsásd meg emberi gyarlóságunk és ne hagyj elveszni bennünket a bűn örvényében, mely mélyre húz.

Mennyei Atyánk, légy jó pásztorunk és ne hagyj elvesznünk bennünket! Add Szentleked vezetését, hogy ezekben a zavaros és nehéz időkben ne veszítsünk szem elől Téged és megérthessük Igédnek üzenetét.

Fiad nevében kérünk hallgass meg minket!

Ámen!

Textus: „Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből. Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből. Én és az Atya egy vagyunk.” János 10, 27-30

Hallani és bízni

A juhok és a pásztor hasonlata nagyon szerteágazó és mély jelentéstartalommal bír a Bibliában, ám, a legtöbbünknek, ha jól tudom, viszonylag kevés tapasztalata van a juhokkal. Azonban abban szinte biztos vagyok, hogy mindenki tudja milyen egy kutya. Lehet ez furcsán fog hangzani, de a kutyák és a juhok sok mindenben hasonlítanak. Egy kutya, ahogyan egy bárány is, csakis a gazdájának a hangjára fog hallgatni. Csak a „legbutyutább” kutyák fognak ismeretlenek hangjára reagálni.

Amikor Jézus azt mondja, hogy: „Az én juhaim hallgatnak a hangomra”, talán közelebb jutunk a megértéshez, ha a mi kultúránk, háziasított kutyáira gondolunk. A látszólag engedelmes és nyugodt kutya lesz az, aki nem fog engedelmeskedni, és amelyiket félre lehet

vezetni idegenek hangja által, akik lopni akarnak, vagy bántani. Ezzel szemben a hűséges kutya senki más szavára nem hallgat, csak az ő mesteréére. Az ilyen kutyák felismerik a mester hangját messziről és azonnal, lelkesen reagálnak. Így kellene nekünk is lennünk, amikor Isten igéjét halljuk.

Soha nem kellene, hogy kérdés legyen, hallgatunk-e más hangokra, melyek csapdába csalnak és veszélyes helyzetekbe sodornak minket, küzdve a hűségünkért. Mesterünk hangját, nagyon egyszerűen tanuljuk meg felismerni: meghallgatjuk. Így ismerkedünk meg annak hangsúlyával és hangszínével. Így, nem számít milyen zavaros és folytó hangok akarnak minket elterelni, mindig felismerjük ezek zuhatagában a Mester tiszta, csengő és utánozhatatlan hangját, melyet az különböztet meg a többitől, hogy hosszú éveken át hallgatjuk Őt. Minden kutya felismeri a gazdáját, aki eteti, megvédi és szereti. Ezek azok az egyszerű tulajdonságok, amiket Jézus kifejt, hogy mit is ért a Jó pásztor alatt. Éppen ezért lesz Jézus a modell a jó pásztorra, mert Ő annyira szerette juhait, hogy meg is halt értük.

Éppen emiatt nincs mitől félnünk. Nincs okunk félni a végső katasztrófától, hiszen Krisztus mondja: *„Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.”* Maga az Atya döntött úgy, hogy meg akar bennünket menteni Krisztus által, Ő döntött úgy, hogy minden mennyei erőforrását beveti, hogy mi élhessünk. Pál, amikor ezt megéri, így fogalmaz: *„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”* És honnan tudjuk ezt? Amiatt, amit Krisztus mond: *„Én és az Atya egy vagyunk.”*

Merjük a mindennapokban ezt tudatosítani és e módon élni az életünket, még ha a körülmények nyomorúságosnak is tűnnek. Kövessük a Mester hangját és bízunk benne. Ámen!

Záró imádság: Urunk, Istenünk!

Te vagy az a pásztor, akiről Dávid király zsoltára is beszél: füves legelőkön terelgetsz bennünket, csendes vizekhez vezetsz bennünket, lelkünket felüdítve igaz ösvényen vezérelsz. Megvalljuk Neked, hogy nagyon sokszor nem értjük szavaid, mert a körülöttünk lévő zaj miatt nem figyelünk. Egyszerűen elfeledjük vagy pedig nem tudunk koncentrálni mert megbolydult a körülöttünk lévő állóvíz, eltűnt a stabilitás életünkből így pedig elveszítjük szavaidnak fonálát. Kérünk Téged, taníts meg bennünket összpontosítani és engedd, hogy csak Rád és szavaidra figyelhessünk! Add azt a békét, azt a stabilitást jelenlegi életünkbe, mely által megértjük akaratom és ösvényeiden tudunk járni.

Kérünk Téged, ha el is vesznénk az élet rögös útvesztőiben, ne hagyj el bennünket! Légy velünk és vezess vissza ösvényedre!

Nem a magunk nevében kérjünk, hanem szent fiad nevében, aki így tanított minket imádkozni: ***Mi Atyánk, aki a Mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratom, amint a Mennyben, úgy a földön is, a mi mindennapi kenyerünket, add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, mert Tied az ország, a hatalom, és a dicsőség mindörökké. Ámen.***

Záró ének: 479. dicséret összes verse

Hinni taníts, Uram, kérni taníts!

- 1. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Gyermeki, nagy hitet kérni taníts! Indítsd fel szívemet, Buzduljon fel, neked Gyűjteni lelkeket! Kérni taníts!*
- 2. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Lélekből, lelkesen kérni taníts! Üdvözítóm te vagy, Ész, erőt, szívet adj. Lelkeddel el ne hagyj! Kérni taníts!*
- 3. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Gyorsan elszáll a perc: kérni taníts! Lásd gyengeségemet, Erősíts engemet, Míg diadalt nyerek: Kérni taníts!*
- 4. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Jézus, te visszajössz: várni taníts! Majd ha kegyelmesen Nézed az életem: Állhassak csendesen. Hinni taníts!*

Áldás: „A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben, teljes örömmel és békességgel, hogy bővüljétek reménységben a Szentlélek ereje által.” **Ámen.**